

Јасмина Нешковић

АДРЕСАТ НЕПОЗНАТ

УПУТСТВО

Ако се запутиш путем непроходним
Где пре тебе нису прошли ни Титани
Или се отиснеш преко сињег мора
Којим плове само Хомерови стихови
Не тражи путоказе
Куле светиље
Не плачи
Не жали...

МУЗИКА НА ВОДИ

Остала ми је неизбрисива једна слика
Из сећања мога деде
Који је неког давног лета
На лађи од Ријеке до Дубровника
Стајао на палуби
Као на бини Миланске скале
И пред публиком дремовних сапутника
Певао арије из Риголета
На језику који не познаје.

ДОСТА

Ако више не буде кише
Нећу попиту ни кап воде
Кренућу сама
Као слепа камила
У сура беспућа
Пустињске слободе

АДРЕСАТ НЕПОЗНАТ

Да знам по коме
Радо бих ти послала
Телефонски именик Атлантиде
Дечији возић на навијање
„Што по срцу носи име”
Балон португалског вина
Цигарете
И неке твоје ненаписане песме
Да ти прекрате вечну досаду
У чекаоници Небеског Карантина

ВИДОВИТОСТ

Сломиле су ми се наочаре
Ко зна које по реду
(Кажу то је лош знак)
Али не верујем ја у те чини
Врачке, гаталице
Јер тек сада
Без тих помагала од пластичног стакла
Јасно видим своје лице
Бивше девојчице
Младе старице
Шаре на крилцима вилиног коњица
Будућност која ми је у слепилу промакла.

IN MEMORIAM

Док ми не истекне „зауоставно време“,
Волела бих једном, ил последњи пут
Као сенка неког џиновског кондора
Да измерим „безмерје мора безмернога“,
Да прелетим прашуме,
Висове ледених гора,
Да по пустињама посадим невене,
Живе кенотафе, безимене,
Који никог неће сећати на мене.